

کتاب

اصحاب استجاره و مسجد سہلہ

﴿ آیت الله آخوند ملا کاظم خراسانی و استجاره در مسجد سهله ﴾

❖ **اشاره:** آیه الله ملا محمد کاظم هروی معروف به آخوند خراسانی (صاحب کفایة)، از شاگردان حکیم سبزواری و حکیم جلوه (در حکمت) و شیخ انصاری (در فقه و اصول) و سید علی شوشتری (در فقه و معنویات) و آخوند ملاحسینقلی همدانی (در معنویات) و میرزای شیرازی بزرگ (در فقه) بود. مرحوم آخوند در عین اشتغالات علمی وسیع خود از تحقیق و تألیف و تدریس؛ بر **عمل استجاره** و بیتوته در مسجد **سهله** نیز مواظبت داشت، بلکه عمده توفیقات علمی خود را مرهون عنایات الهی ناشی از این التزامات می دانست.

﴿ آیت الله سید ابوالقاسم بلخی از مرحوم آیت الله سید حیدر شمشیری بلخی (از تلامذه آخوند) نقل می کرد که او می گفت: من (سید حیدر بلخی) روزی از استادم آخوند خراسانی علت رشد فوق العاده زیاد علمی ایشان و پیش افتادن از معاصران و اسلاف شان را جوینا شدم. مرحوم خراسانی چیزی نگفت، اما پس از اصرار من؛ عاقبت فرمود:

در ابتدای طلبگی و ورود به نجف، زمانی در مسجد **سهله** یک اتاق مشرف به حیاط برای ریاضت خودم (زیر نظر آیه الله سید علی شوشتری بوده) انتخاب کرده بودم، و در آن مشغول مراقبه و امور ریاضتی بودم. یک اتاق دیگر در کنار این اتاق قرار داشت که به وسیله یک درب به این اتاق متصل بود. ولی این درب همیشه بسته بود و من هیچگاه به داخل آن نرفته بودم. در یک زمان که در حال مراقبه بودم سر و صدای زیادی که ناشی از رفت و آمد تعدادی اشخاص بود از اتاق کناری به گوشم رسید. در حالی که در آن وقت کسی در اتاق نبود. صداهایی هم می آمد که حاکی از چینش سفره ی غذا بود. بعد ناگهان درب بین

دو اتاق از طرف داخل باز شد و شخصی نزد من آمد و گفت امام زمان علیه السلام فرموده اند: "جئنی بالکاظم". کاظم را پیش من بیاورید. من وارد اتاق شدم. نور فوق العاده وجه مبارک امام عصر علیه السلام مانع از نگاه خیره به ایشان می شد. دو طرف سفره (که حالتی مستطیل داشت) افرادی بودند و امام عصر علیه السلام هم در طرف مقابل؛ و در ضلع بالا دست نشسته بودند، و ظرف غذایی مقابل روی مبارکشان بود؛ و مقداری از غذای درون آن را تناول فرموده بودند. آقا دستور فرمود: که من در سمت مقابل ایشان (یعنی ضلع کوچک سفره مستطیل و به قرینه ایشان) بنشینم، و دستور دادند که ظرف غذای ایشان را برای من بیاورند. (خادمان) ظرف غذا را آورده و من باقیمانده غذای مبارک حضرت را تناول کردم. بعد (از آن) امر به بیرون رفتن شد، و من به اتاق خودم بازگشتم، و

درب (میان دو اتاق) بسته شد، و از پنجره اتاق خودم که مشرف بر حیاط بارانداز مسجد سهله بود، چند اسب را دیدم که (در بیرون مسجد و در محل بارانداز مسجد) سرپا ایستاده اند. امام علیه السلام و افراد همراهشان سوار بر اسب ها شدند و رفتند. از همان زمان بود که در خودم تحول علمی عجیبی را مشاهده کردم!

توضیحات

- (۱). این تحول علمی سبب شد که در مجلس درس مرحوم آخوند؛ بیش از سه هزار شاگرد برجسته؛ و افزون بر پانصد مجتهد و مرجع تقلید؛ تربیت شوند.
- (۲). از مرحوم سید مشراقی نقل شده است: توصیفات مرحوم آخوند درباره حجره خود در **مسجد سهله** و اتاق مجاور آن (که محل حضور حضرت صاحب الامر علیه السلام بوده)؛ معلوم می شود که مقصود از آنها حجراتی است که در ضلع شرقی مسجد و انتهای جنوبی آن؛ متصل به مقام خضر علیه السلام است، این دو حجره تا همین سالهای اخیر هم بنایش باقی بود، و بین دو اتاق هم دربی بود، و به بارانداز قدیم (حیاط قبل ورودی مسجد و بین درب بیرونی مسجد) پنجره و اشراف دارد، این دو حجره بعد از زمان آخوند و در ایام خدمت مرحوم حاج شیخ محمد جواد سهلاوی؛ خادم و کلیددار **مسجد سهله** (که اشاره به احوالش بیاید) این محل به مدت هفتاد هشتاد سال؛ جای اقامت و پذیرایی ایشان بود.

مسجد سهله؛ ضلع شرقی؛ سمت جنوبی؛ جنب مقام خضر علیه السلام؛ محل دو حجره مذکور در واقعه آخوند

روحانیت این دوغرفه (بخصوص اتاق دوم) بر کمترین بصیرتی مشهود بود، به مانند آنکه (این غرفه اخیر) منبع تابش نور قوی و ساطعی باشد، در این غرفه تشرّفات دیگری نیز رخ داده است، این محل از **مشاهد مهدوی** عَلَيْهِ السَّلَام است. این محل در بازسازی اخیر **مسجد سهله** از صورت غرفه های مجزا بیرون آمده، و با غرفه های مجاور تبدیل به شبستان به هم پیوسته ای گردیده که امروزه برای عموم قابل دسترس است.

(۳). آیت الله سید حیدر حسینی نجفی بلخی (معروف به شمشیری)؛ از شاگردان آخوند خراسانی و از علمای مجاهد افغانستان بود، که شیعیان آن بلاد باید تا ابد ممنون او باشند. که با قیام و رشادتهایش برای تقیه عام را از سر شیعه آن سامان برداشت، مرحوم سید حیدر از شجاعت و جرئت فوق العاده ای برخوردار بود. او برای مبارزه با حاکمان ظالم و متعصب مذهبی در منطقه و نیز خوانین و کسانی که احکام دینی را زیر پا می گذاشتند؛ با شمشیر رو به روی شد. و همیشه هم شمشیری در کمر؛ و مدام به همراه داشت. و از این رو به "شمشیری" معروف گردید. علامه مجاهد آیت الله سید حیدر بلخی در سال ۱۳۱۵ توسط دشمنان اسلام و عمال انگلیس به شهادت می رسد.

پژوهشگردها و آموزشگردهاى بنياد حيات اعلى

علوم معرفت الهى - علوم زبان وحى - علوم كلام وحى

علوم تلاوت كلام وحى - علوم كلام خازنان وحى - علوم فقه آئين الهى

علوم تقويم نجوم تخيم - علوم طب جامع - علوم پاكزيستى

آموزش برتر (اعلى) - علوم برتر (اعلى) - علوم توانمندى بانسروى الهى

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسى - رسانه هاى حيات اعلى

طرح و برنامه ريزى پژوهشى و مديريت و اشراف علمى

دار المعارف الإلهية

نشر ششم: يازدهم جمادى الآخري ١٤٣٧

www.Aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمين